Ţinutul în care nu ajungem niciodată la timp (I)

On Ianuarie 25, 2013

Oferă-ți posibilitatea unei autoevaluări riguroase și corecte, făcând analiza retrospectivă a propriilor limite, constrângeri, căutări și așteptări.

Doi bătrâni stăteau față în față. Unul din ei era șeriful Ed Tom Bell. Cine ar analiza mai bine această conștiință dreaptă, limpede și cinstită, în momentul acela când toate amintirile i se revărsau, când toate încordările, extenuante și sterpe, se manifestau sub forma unor rezerve, și-ar fi spus cu o umbră de îndoială: "Ce s-o fi petrecut oare cu el?"

Tot ce era îngăduit de societate îl determina să se scufunde sau se înnămolească tot mai tare într-o lume proprie, tot mai rigidă. Cuvintele lui se roteau în jurul destinului, confuzia drastică care precede o schimbare de direcție: " *Mă simt copleșit. Mi-am imaginat mereu că, atunci când voi îmbătrâni, Dumnezeu îmi va intra în viață. Şi nu a venit. Nu-i vina lui. În locul Lui, aș avea aceeași părere despre mine ca și El.* "

Lipsit de vitalitate, fără cale de atac, Ed Tom Bell, stătea în aceeași nepăsare pe care o arata cavalerul Gaudin de Sainte-Croix atunci când se văzu față în față cu fatalitatea - arestul inopinat, care, întocmai ca infernul, îi înghițea orice speranță de viață.

O epuizantă rătăcire care-l ducea la damnare. Totul în el era pus sub semnul întrebării. Se aștepta la tot ce-i mai rău. Şi el fusese prins și "arestat" în acea tragică încăierare dintre trecut și prezent, suspendat într-o stare de acceptare a inevitabilului. Oare se aștepta să ajungă într-un alt tărâm, unde nu exista atâta răutate, atâta patimă, atâta deșertăciune?

Dar, răbdare, de ce atâta grabă? Izbăvirea întotdeauna cere așteptare. Înaintea raiului se află infernul care te ține prizonier, ca un vrăjitor puternic, în propria ta viață, potrivnică ție. Iar acest vrăjitor care poruncește spiritului, mai amenințător ca oricând, avea un plan în ce-l privea pe bătrânul Ed Tom Bell. *

Leadership: Cum îți îndeplinești rolul de a susține exprimarea emoțiilor provenite din experiențele semnificative de viață, cât și pentru controlul și inhibarea acestora, din punct de vedere al percepției unei realități care te depășește și căreia nu i te poți sustrage?

Ești deschis schimbărilor neașteptate? Totul în tine este pus sub semnul întrebării? Ești prins în acea încăierare dintre trecut și prezent, suspendat într-o stare de acceptare a inevitabilului? Cazi pradă unei frământări lăuntrice? Existența ta stă sub semnul unei dezorientări generale? Viața te se scurge în ritmul unui monometru ce funcționează după legi precise?

Un lider poate fi construit, în ani de zile. Dar la fel de bine, el poate fi dărâmat, într-o clipă. Atunci când călătoria minunată și plină de satisfacții ajunge la final, atunci când, în faza superioară a existenței sale, rațiunea, simțirea, credința, pasiunea - cârmele și pânzele corăbiei destinului, navigând în derivă, nu mai prezintă garanții. El trebuie să-și îndeplinească rolul printr-o ciudată simetrie a reversibilității întâmplărilor, faptelor și intențiilor sale, adică să facă dovada unui permanent Deja Vu care poate avea alt final.

A refuza să te ancorezi în realitate, a refuza să accepți o certitudine dictată de propria gândire și de un raționament obiectiv, negarea flagrantă a propriei tale ființe, determină

apariția unei crize existențiale, impunând o schimbare radicală și profundă de conținut, nu de suprafață. Realitatea căreia trebuie să-i acorzi mare atenție și să o privești cu responsabilitate maximă este asemenea unei cărți pe care nu o poți deschide la orice pagină cu intenția de a o înțelege de-a întregul, ci trebuie să parcurgi fiecare enunț din întregul ei conținut care este dedicat unei zone diferite de reprezentare a lumii și a legilor ei.

Leadershipul vine azi, mâine trece, sau nu e așa? În funcție de prețul rezonabil pe care ți-l stabilește existența. O subtilă deviație de la direcția de mers sub influența lipsei de fermitate în luarea deciziilor și în acțiune este dovada nesiguranței în fața unei realități care te depășește și căreia nu i te poți sustrage.

Leadership: Abordezi problema realității văzută ca o sumă a percepțiilor negative față de calitatea vieții, deci care se pretează denaturării unor acțiuni și evenimente care au avut loc printr-o schimbare a imaginii de sine la nivel de evaluare subiectivă a valorilor care te reprezintă?

De regulă, atunci când te lovește partea neagră a existenței, o face cu sete și înverșunare, ca un utilaj care taie copacii fără milă, și o face hotărâtor și implacabil pentru totdeauna. Ești nevoit să accepți situația, oricât ești de uimit, de intrigat.

Când oare vei înțelege că viitorul leadershipului nu aparține unei existențe sfâșiate, trepidante? Leadershipul se hrănește din alchimia unei existențe în echilibru, autentice, victorioase, printr-o luptă permanentă în vederea creșterii performanțelor, prin măsura valorii pe care o aduci în lume, aplicând cunoștințele dobândite în ipostazele cotidiene ale vieții.

Viața este o consumare rapidă a tinereții sau o prelungire anevoioasă bătrâneții, în funcție de îndoielile și rătăcirile pe care le suferi atunci când ți se răstoarnă sistemul de valori. În leadership este nevoie de o nouă abordare fundamentală care să aibă o dimensiune morală și sentimentală puternică, nu de o falsă metamorfoză prin care te pierzi tu însuți. Leadershipul nu suportă procesul lent, greoi și dureros de formare a unei noi personalități.

Degeaba îți împingi limitele până la un eroism sublim, dacă cedezi în fața realității complexe, alarmante, dezamăgitoare, sărace în minereu nobil. Mai ales dacă esența firii tale, în conflictul cu realitate, este caracterizată de tot mai mult de lașitate și slăbiciune în tăria înțelepciunii tale. Schimbarea imaginii de sine la nivel de evaluare subiectivă a valorilor care te reprezintă se produce atunci când tratezi ideea fatalității imuabile cu nepăsarea unui om lecuit de iuțeala cu care aleargă timpul.

Leadershipul tău, de asemenea, va fi lipsit de esență și tărie dacă existența ta se va scurge în ritmul unui monometru ce funcționează după legi stricte.

Leadership: Poți să transformi un moment important din viața ta într-o experiență de neuitat care să completeze perfect conținutul vizual al imagini nerealiste care te îndeamnă să-ți restrângi orizonturile?

Cu leadershipul nu se negociază și nu se dau întâlniri. Este efemer, schimbător, demontabil, repetitiv, plutitor, colector de aluviuni, măsurabil, adaptabil, cu cheiță sau cu telecomandă – depinde de modul cum te comporți, cum îl înțelegi, cum îl tratezi, mai ales dacă reușești să te adaptezi la tandemul " *Tu* " și " *El* ".

Te simți urmărit din spate? Sunt prea moi pașii ce numără firimiturile umbrei tale pe pământ? Te împiedici? Teama de urmăritor îți paralizează pe jumătate ființa hăituită?

Nu, nu poți scăpa de urmăritor decât înfruntându-l direct, cu convingere, cu probe și argumente, cu sabia laser a demnității. Întoarce curajos capul. Cine este? Regresul? Stagnarea? Neputința? Căderea? Damnarea? Monotonia? Singurătatea? Barierele reprezentate de modul diferit de viață și de convingerile fragile care te situează în tabere opuse? Cruda realitate te-a ajuns din urmă?

Dacă nu ești în stare să aduci permanent o valoare în plus experiențelor tale, dacă vieții tale nu-i mai poți adăuga noi orizonturi, și simți doar crucea neputinței, dacă nu mai poți repeta pașii care te duceau înainte spre succes, dacă existența ta profesională nu mai poate crea și administra un portofoliu consistent de realizări, și cu toate acestea continui să pledezi pentru un ideal fantastic, înseamnă să comiți o crimă. Înseamnă că îndrăznești să sfidezi rațiunea și să te lași pradă unei feerii de-o clipă, ce poate fi numită nebunie sau iluzie deșartă.

Duci o luptă dreaptă. Dar una care este deja pierdută?

Imaginea de sine este părerea pe care ți-o formezi despre tine în acea perioadă în care ai acumulat experiențele de-a lungul vieții devenind astfel mai înțelept, raportată la o clipă în care simți că totul se năruie sub spectrul singurătății.

Ţinutul în care nu ajungem niciodată la timp marchează începutul sfârșitului, este semnul deprecierii propriei persoane, inadaptată la un mediu nou, tot mai complex și mai alarmant.

Așa cum într-un roman polițist foarte bun nu există nicio propoziție, niciun cuvânt lipsit de semnificație, tot astfel într-un leadership în care performanța are un rol critic nu poate exista nicio convenție, niciun interimat cu cei care a căror existență se scufundă sau se înnămolește tot mai tare în derizoriu și nesemnificativ, în mlaștina adâncă a eroziunii.

Oferă-ți posibilitatea unei autoevaluări riguroase și corecte, făcând analiza retrospectivă a propriilor limite, constrângeri, căutări și așteptări.

* Notă: "No Country for Old Men (2007)"

Source: https://neculaifantanaru.com/tinutul-in-care-nu-ajungem-niciodata-la-timp.html